

Nyt om

ARBEJDERMUSEET

& ARBEJDERBEVÆGELSENS BIBLIOTEK OG ARKIV

2017 nr. 2

UDSENDT AF ARBEJDERMUSEETS VENNER

FORSIDEFOTO:

Manufakturhandelen er en del af museets faste udstilling om livet i 50-erne.

ARBEJDERMUSEET

Rømersgade 22, 1362 København K. Tlf. 33 93 25 75. Mail: am@arbejdermuseet.dk

Åbent alle ugens dage kl. 10 – 16, onsdag dog åbent til kl. 19.

Lukket den 24.- 26. dec., 31. dec. og 1. januar.

ARBEJDERMUSEETS VENNER

mail: venneforening@arbejdermuseet.dk

www.arbejdermuseet.dk

CAFÉ & ØLHALLE

Tlf. 33 33 00 18, mail: cafeogohlalle@arbejdermuseet.dk.

Læs mere om museum, venneforening og café på: www.arbejdermuseet.dk

NYT OM ARBEJDERMUSEET udgives af Arbejdermuseets Venner.

REDAKTION: Gunda Sjøberg, Bendt Thuesen, Søren Bak-Jensen, Lise Thorsen (ansv.)

LAYOUT OG TRYK: Nana Keiding og Ihle Grafisk Produktion. Oplag: 4000 ex. ISSN nr. 0907-0753

BLADET UDKOMMER: 15. jan., 15. april og 15. sept. med deadline en måned før.

MATERIALE SENDES TIL: redaktør Lise Thorsen på lisethorsen@gmail.com

STOP SLAVERI!

Ny særudstilling på Arbejdermuseet sætter fokus på slaveri i fortid og nutid. Udstillingen kombinerer enestående arkivalier, spændende genstande, sanselig scenografi og aktuelle samfundsproblematikker – og opfordrer til handling!

► AF MUSEUMSINSPEKTØR RIKKE LIE HALBERG

2017 markerer 100-året for salget af Dansk Vestindien til USA. I den anledning stiller Arbejdermuseets særudstilling Stop slave-ri! skarpt på Danmarks rolle i det transatlantiske slaveri og udnyttelsen af slavegjort arbejdskraft på plantagerne i Dansk Vestindien. Udstillingen fokuserer på den kontinuerlige modstand mod slaveri, der kan spores i arkiverne.

Udstillingen sætter ikke punktum ved det danske forbud mod slaveri i 1848. Den belyser kolonisamfundet efter slaveriets ophør, med etableringen af en ny arbejderklasse, forsøg på organisering og nye kampe for lighed.

Endelig stiller udstillingen spørgsmålet: Hører slaveri fortiden til? I tæt samarbejde med International Labour Organisation/ILO belyser udstillingens nutidsdel det faktum, at millioner af mennesker lever i slave-ri i dag. I denne del af udstillingen præsenterer en række eksterne partnere skiftende pop up-udstillinger om deres indsats for at modvirke slaveri i nutiden.

Stop slaveri! kan ses på Arbejdermuseet fra 31. marts 2017, og vi glæder os til at byde Arbejdermuseets venner og øvrige publikum velkommen til en vedkommende udstilling i særudstillingskælderen!

UNGE STEMME

– *Et nyt valgfag på Arbejdermuseet*

► AF ANE RIIS SVENDSEN SKOLETJENESTEN, ARBEJDERMUSEET

■ FOTO HENRIETTE BONDE

Danske unge er blandt de mest kompetente demokrater i verden. De ved meget og har et højt engagement. Alligevel tror næsten halvdelen af dem, 48 procent, ikke, at de har holdninger, der er værd at lytte til. De unge mangler simpelthen politisk og demokratisk selvtillid.

Valgfaget Unge stemmer er et forløb, der klæder eleverne på til ikke blot at forstå det samfund, de lever i, men også at tage ordet og ytre sig.

Faget styrker elevernes kompetencer til aktivt medborgerskab og kritisk stillingtagen. Unge stemmer er udviklet af Arbejdermuseet, der har en årelang tradition for at være 'demokratisk opdragelsesanstalt'. Her, i arbejderens første forsamlingsbygning, lærte arbejdere at begå sig i demokratiet, sætte dagsordenen og ændre livsforholdene i deres eget liv og i solidaritet med andre. Den tradition for demokratisk uddannelse er vi stolte over at fortsætte. Fordi vi tror på, at alle stemmer skal høres – også de unges.

FAGETS OPBYGNING

Unge stemmer skal bruges som supplement eller alternativ til skolernes eksisterende valgfagstilbud.

Faget er inddelt i 3 faser, der hver knytter sig til arbejdet med et kompetenceområde, i fagene historie, samfundsfag og dansk.

FASE 1: Historien inspirerer

I første fase arbejdes med kompetenceområdet demokratisk deltagelse. Her tages der udgangspunkt i den historiske læring og bevidsthed. Museets emneområde inddrages og belyses gennem undervisning i udstillingerne og inddragelsen af arkivalier og kilder fra bibliotek og arkiv. Eleverne lærer om sociale forandringer, politiske bevægelser og forskellige udtryksformer. I denne fase inddrages også aktuelle samfundsdebatter, kunstnere og andre relevante personer og eksempler. Eleverne får en historisk bund at stå på, der set i lyset af nutiden skaber forudsætninger for at gå ind i det videre arbejde med selv at sætte dagsorden. Eleverne inspireres af historien og oplever, hvordan mennesker er historieskabte og

-skabende, og det sætter dem i stand til at sætte forventninger til deres egen nutid og fremtid.

FASE 2: Værktøjskassen fyldes op

I anden fase arbejdes med kompetenceområdet projektudvikling. Her skal eleverne forberede sig på at udføre egne projekter ved at tilegne sig og arbejde med metoder og innovative, projektorienterede værktøjer. Det vil give dem forudsætningerne for at udføre deres egne aktioner i tredje fase.

FASE 3: Elevernes egne aktioner

I den 3. fase er der fokus på elevernes egne aktioner, og kompetenceområdet formidling og kommunikation er i fokus, når eleverne selv skal udvælge en udfordring eller et potentiale i samfundet, som de vil gøre opmærksom på gennem en aktion i det offentlige rum. Eleverne vælger, med inspiration fra de foregående faser, selv indhold og form.

Aktion skal forstås bredt, den behøver ikke være udadvendt. Det er vigtigt, at der er andre deltagelsesformer for eleverne, så vi differentierer tilgangen til målet om at fremme elevernes demokratiske deltagelse.

Følgeforskning

I udviklingen af faget har der været følgeforskning fra UCC tilknyttet, så vi har kunnet få et blik på fagets læringspotentialer. Forskernes mest centrale fund peger på, at den demokratiske pædagogik, er den vigtigste undervisningsmetode til at opnå styrkelse af elevernes demokratiske selvtilid.

Hvis du vil læse mere om faget, forskningen eller se en film:

<https://arbejdernuseet.dk/laering/udviklingsprojekter/unge-stemmer-2/>

TILBUD TIL DIG SOM MEDLEM:

UDSTILLINGER OG FOREDRAG

HØR MERE OM SÆRUDSTILLINGEN:

Venneforeningen har fornøjelsen at invitere medlemmer til et særarrangementet:

Søndag den 30 april 2017 kl. 11.00.

Her vil **Rikke Halberg**, som er **projektleder** på udstillingen **STOP SLAVERI**, selv stå for en omvisning på udstillingen.

HUSK AT:

Venneforeningen har indgået en aftale med Selskabet til Forskning i Arbejdermuseets Historie (SFAH), som betyder, at medlemmer af Arbejdermuseets Venner kan komme gratis ind til selskabets mange spændende arrangementer.

Husk at læse mere om Venneforeningens kommende arrangementer her:
www.arbejdermuseet.dk

TILBUD TIL DIG SOM MEDLEM:**SØNDAGSMATINÉ**

Søndag den 23. april kl. 13:30 - 15:30
Festsalen på Arbejdermuseet

Tankevækkende oplæg, god debat,
 underholdende teater og fællessang.

Medvirkende:

Marianne Bruun 3F,
 Laura Rosenvinge AOF,
 Jan Kampmann RUC,
 Rejse scenen og Side by Side.

Det er svært at balancere familieliv og arbejdsliv, når familien har børn og to fuldtidsjob. Det kan give konstant stress og dårlig samvittighed. Det kan også være en udfordring, når man ikke er en almindelig kernefamilie!

”Rejse scenen” sætter udfordringer og muligheder til debat med uddrag af forestillingen, ”Alle har ret til at holde af hverdagen, eller?”

Du får mulighed for både at få et godt grin og drøfte løsningsmuligheder for en bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv.

Marianne Bruun

Laura Rosenvinge

Jan Kampmann

REJSESCENEN

Anette Katzmann

Michael Hasselflug

Kate Kjølbj

SIDE BY SIDE

NYT OM BØGER

PROSA:

»Klassens frække dreng«

► AF JESPER JØRGENSEN

'PROSA - Forbundet af it-professionelle' fylder 50 år. I den anledning har forbundet i samarbejde med Arbejdermuseet & ABA udgivet et jubilæumsskrift i form af en avis, PROSAVISEN, der består af fire sektioner med kronologiske og tematiske artikler, interviews og en historisk tidslinje.

Historien tager sin atypiske begyndelse i midten af 1960'erne, hvor EDB-folkene i SAS blev opfordret af ledelsen til at organisere sig, fordi de så var nemmere at forhandle med! Først oprettedes faglige klubber, siden blev én af klubberne den 15. februar 1967 til 'Programmer og Systemplanlæggernes Sammenslutning i SAS', forkortet PROSA, der to år senere fik status af landsforening.

EDB-folkene var på flere måder atypiske. Løn og prestige var i top, selvom de (mændene) havde halvlangt hår og fuldskæg, var uformelle i omgangsformen og pivrøde. De var pionerer og uundværlige i den digitale effektiviseringsproces, men en kreativ klasse, der var svær at få fod på.

Særligt to emner toner frem i historien. Det ene er grænsekonflikten med HK. Lige siden 1970 har de to parter sloges bittert om medlemmerne. HK har ment, at de var kontorarbejdere, der stod stærkest sammen de andre kontoransatte. PROSA har modsat

hævdet, at HK ikke havde forståelse for gruppens særlige kvalifikationer og behov. Senest i 2011 overtog HK overenskomsten med CSC (tidl. Datacentralen) efter en lang PROSA-strejke. Konflikterne med 'de andre' har sat spor i selvforståelsen som "klassens frække dreng", som formand Niels Bertelsen fremhæver i forordet.

Det andet emne er overvågning og databeskyttelse, som PROSA har påtaget sig at problematisere qua faggruppens særlige indsigt. En af frontkæmperne har været Steffen Strib, der til bladet udtaler, at folk er for ubekymrede og ukritiske, og at politikere ofte er "fuldstændig uinteresserede".

I sin formandstid, 1985-1990, blev han selv offer for overvågning. Det kom frem i 2009

med PET-kommissionens beretning, der viste, at PET havde overvåget PROSA-aktivister og havde været inde i foreningens lokaler. Baggrunden var, at foreningen blev vurderet som en trussel mod statens sikkerhed, da ledelsen var domineret af venstresocialister og kommunister, der kunne frygtes at ville lamme statslige it-systemer i en konfliktsituation.

Sidenhen er statslig og kommerciel overvågning gået fra kritisk til katastrofal, nemlig over i en massiv, digital overvågning af alle borgere – et skrækscenarium PROSA advarede om allerede i 1970'erne.

Festskriftet giver et spændende historisk indblik i en fagforening, der har skilt sig ud fra den traditionelle fagbevægelse. Med en arbejdsdeling med HK, hvor PROSA tager sig af de akademiske it-arbejdere, ser det dog ud til at foreningen efter 50 år er ved at finde sin plads i bevægelsen. Tillykke med det!

De historiske artikler er skrevet af historiker Nils Bärenholdt, projektansat ved Arbejdermuseet. Journalist Mette Staal har lavet interviews og stået for redigering. Skriftet blev præsenteret ved PROSA's jubilæumsreception på Arbejdermuseet den 16. marts og kan downloades på www.prosa.dk.

Niels Bertelsen, Nils Bärenholdt & Mette Staal (red.):

PROSA'EN

København: PROSA, 2017. 92 s.

Vi giver bogen
fire ud af seks røde faner.

Test din viden om museet

PRØV EN QUIZZ

Læg din vej forbi Arbejdersmuseets butik. Her bugner det altid med nostalgi – legetøj, spændende bøger og flotte plakater, og butikken følger naturligvis op på særudstillingen om de Dansk Vestindiske Øer både med bøger om emnet, med gavekurve og fair tradevarer som kaffe, te og chokolade. Som medlem får du 10%’s rabat.

I museumsbutikken kan du også købe en rigtig fin quizz.

Quizen er for mindre grupper (op til max 5 personer), og med 24 spørgsmål får den jer rundt i museets faste udstillinger. Her gør den jer opmærksom på nogle af de sjove de-

taljer, historier og fakta, som gemmer sig i museets genstande. Alt efter antal gæster tager quizen omkring en times tid.

QUIZZEN KØBES I MUSEUMSBUTIKKEN, koster kr. 85,00 (uanset om I er to eller fem personer), og skal ikke bestilles på forhånd.

Quizen udløser en lille præmie, når du er færdig med den.

Dengang KAFFE BARE VAR KAFFE

• AF LISE THORSEN

Café latte. Cappuccino. Americano. Espresso. Macchiato. Kært (kaffe)barn har mange navne. Og Københavns mange cafeer er blevet trendy som aldrig før.

Midt i alt dette ligger Arbejdermuseets kaffebar, som et levn fra den gang en kaffebar ikke var spor trendy, men simpelthen et sted, hvor folk som bude, håndværkere, flyttefolk og taxachauffører kunne få sig et hvil og en kop kaffe i løbet af arbejdsdagen. Og kun en eneste slags kaffe vel at mærke, for der var kun den samme at få. Eneste variation var en eventuel tilsætning af mælk og sukker.

I 50'erne var der flere hundrede af den slags kaffebar overalt i byen. I dag er der kun få tilbage, og heriblandt altså den på museet.

I Arbejdermuseets kaffebar fra 1950 kan man købe kaffe, kage, slik, øl og vand, og nyde det hele ved de rødternede duge med Madam Blå på bordet, mens man hviler fødderne efter en tur rundt på museet og kigger lidt i datidens blade og magasiner. Kiksekagen er især populær, og som en nylig anmeldelse i Politiken skriver, så er kiksekagen alene entréen til museet værd.

Politikens anmelder giver kaffebaren fire ud af seks mulige hjerter og konkluderer, at:

”Vil du på en tidsrejse og fornemme københavnerstemning fra dengang, er Kaffebaren på Arbejdermuseet stedet at tage hen – det er så gennemført autentisk, som det kan blive.”

Vi kipper med flaget over den fine anmeldelse og skåler – i kaffe. Med eller uden mælk og sukker.

Erstatningskaffen Ricks blev lanceret under 2. verdenskrig og brugt langt op i 50'erne. I museets kaffebar kan den vælges til, hvis man har lyst til at prøve. Og så er der den kendte kiksekage, som passer så godt til kaffen.

BRØD, SEX OG VERDENSKRIG

LØRDAG DEN 6. MAJ KL. 9-17

er der igen Arbejderhistoriefestival

► AF MADS BRUUN PEDERSEN, BESTYRELSESMEDLEM, SFAH

Brødprisens vogtere. Sådan så arbejderbevægelsens kooperative bagerier sin rolle, da man for over hundrede år siden tog kampen op med de private bagermestre og begyndte at bage egne brød til priser, som folk kunne betale. Hvordan det spændte af, er en af historierne på dette års Arbejderhistoriefestival, som finder sted i Arbejdermuseet i København.

Festivalen, som er organiseret af Selskabet for Arbejderhistorie (SFAH), byder på et omfattende foredragsprogram med mere end tyve fortællinger fra arbejderbevægelsens faglige, politiske, sociale og kulturelle historie. Blandt emnerne er ud over brødhistorien for eksempel fortællingen om seksualoplysning fra 1900 – 1920, faglig or-

ganisering på de danske vestindiske øer, tyske flygtninge i Danmark under Hitler-tiden, indvandring til Nørrebro gennem tiderne, byggefagenes historie i København, slaveri og frihed for bare at nævne nogle af tilbuddene.

Hvis man kan lide at synge og oplade sin røst, bliver der mulighed for det kl. 9 sammen med mikrofonsangerinde Janne Lærkedahl og pianist Torben Kjær. Årets Arbejderhistoriepris 2017 bliver ligeledes uddelt til en yngre arbejderhistoriker.

Sted: Arbejdermuseet
Rømersgade 22
København K
Gratis entre hele dagen

Arbejdermuseet og fagbevægelsen hører sammen:

FÆLLESSKABET ER KERNEN I DET HELE

”Mit pejlemærke er, at alle, der er fagligt aktive, har besøgt Arbejdermuseet, kender det og kender den historie, det fortæller. Simplethen.”

► AF LISE THORSEN

Morten Skov Christiansen er næstformand i LO, og så er han formand for Arbejdermuseets bestyrelse.

”Museet giver den utroligt vigtige viden om historien videre. Om kampen for det velfærdssamfund vi på sin vis tager for givet i dag. Om den kamp og de udfordringer der ligger bag os. Vi står på skuldrene af den – det skal vi huske. Men de unge fagligt aktive i dag kender den ikke.”

Morten Skov er optaget af de yngre generationers viden og har masser af ros til museets skoletjeneste, ”for den er landets bedste”. Så vi er godt på vej på folkeskoleområdet. Men det er vigtigt, at fagbevægelse og museum knyttes endnu tættere sammen, for vi kan også bruge fortidens kampe til at fortælle os selv, at vi har mødt store udfordringer før, som vi har klaret ved at stå sammen.”

Helt konkret forestiller Morten Skov sig altså, at alle unge fagligt aktive kommer en tur på museet som led i deres uddannelse. ”Det kunne de jo f.eks. lægge ind sammen med en udflugt til Christiansborg”, siger Morten Skov. Et samarbejde mellem museum og såvel lokale fagforeninger som fagbevægelse-

sen på landsplan vil i det hele taget være en fremragende idé.

”Og så har vi jo den fantastiske festsal, som endnu flere kunne bruge i faglige sammenhænge. Er man der, er det jo nærliggende at se resten af museet samtidig.”

Jo, idéer er der nok af, hvis man kigger sig omkring. Og forslag fra museets gæster er også meget velkomne, siger Morten Skov: ”Vi i bestyrelsen vil meget gerne høre dem.”

Fagbevægelsen og Arbejdermuseet hører uløseligt sammen, siger Morten Skov Christiansen, formand for museets bestyrelse og næstformand i LO.

Fra vores egen historie:

SÅDAN SKABTES

ARBEJDERMUSEET

”For nogle kan det være vanskeligt at gøre livsværket op, fordi man har ydet lidt her og lidt der. For andre giver det nærmest sig selv.

-Og sådan må det være for Peter Ludvigsen, som fra december 1982 ene mand skabte Arbejdermuseet i Arbejdernes Forsamlingsbygning i Rømersgade i København og var direktør for samme indtil 2011”, hed det i en omtale i dagbladet Politiken i 2014:

”Bygningen var i en elendig forfatning, og i kælderen lå en bar, men allerede i 1983 havde Ludvigsen fået den fredet, og senere fik han den også restaureret.

-Selv kom han til verden i Dronningmølle som søn af en arbejdsmand og hjemmegående husmor, var først skolelærer i et par år, men blev efter en magisterkonferens, forsker i kulturhistorie på Aalborg Universitet.

-Ikke mange kunne til at begynde med se ideen i at få et arbejdermuseum til at fremvise 150 års arbejderhistorie. Det var sin sag at etablere et arbejdermuseum under en borgerlig regering. Fra begyndelsen blev projektet støttet af LO, men der skulle under den borgerlige regering et alternativt flertal med bl.a. Anker Jørgensen som støtte, for at komme på finansloven i 1984 og siden på

museumsloven”, hed det bl.a. i den pågældende artikel.

Temmelig ramponeret

I Arbejdermuseets årbog 2007 har Peter Ludvigsen selv skildret starten på sin livsgerning:

”Datoen den 1. december 1982 står lysten-de klar i min erindring. Fra morgenstunden mødte jeg op i LO’s bygning i Rosenørns Allé for at hente nøglen til Forsamlingsbygningen. Det viste sig at være nøglen til en temmelig ramponeret bygning, som tydeligvis havde gennemgået en deroute gennem de senere år i takt med, at fagbevægelsen flyttede ud til større og mere nutidssvarende huse rundt omkring i byen.”

I sin takketale ved sin afskedsreception den 25. februar 2011 fortalte Peter Ludvigsen videre, at han var som født til jobbet som Arbejdermuseets direktør, idet han havde sovet oven på kassen af den lokale Villingebæk-afdeling af DASF (senere SID) de første 10 år af sit liv. Hans fader var nemlig kasserer, og afdelingens kasse havde sin plads under den lille drengs seng.

Han mindedes museets start, der var på et så elendigt niveau, at det kun kunne gå fremad....

Startede med en 12-års plan

Hurtigt i december 1982 begyndte planlægningen af det nye museum, hvor det i starten drejede sig om at lave en 12-års plan for opbygningen af både udstillinger, samlinger og øvrige funktioner herunder en nødvendig og omfattende restaurering af hele bygningen.

For også at sikre offentlig støtte til museets drift krævede det en officielt anerkendelse og

samtidig en fredning af de gamle bygninger, og allerede i foråret 1983 blev bygningen i Rømersgade fredet med både forbygning, mellembygning og bagbygning med festsal.

Med statsanerkendelsen sikredes det årlige statstilskud, og museets status blev i 1996 ændret til specialmuseum med deraf følgende forøget statstilskud. Dertil kom LO’s årlige tilskud, som helt fra starten havde været afgørende for museets eksistens.

Endelig blev museets funktioner fra 2001 anerkendt som både kulturhistorisk og kunsthistorisk med et deraf følgende bredere grundlag for museets virksomhed.

Restaureringsopgaver

Det var også helt nødvendigt for museets fremtidige virke, at der hurtigt blev gennemført omfattende restaureringsopgaver, hvor det i 1. omgang drejede sig om Pio-Borgbjerg-og Overbysalen (hvor der i dag er foyer) for at kunne vise de første udstillinger og for at få rimelige faciliteter for brug af festsalen. Første etape stod klar i maj 1983, hvor Socialdemokraterne atter kunne fejre 1. maj i festsalen.

Restaureringsarbejdet fortsatte med festsalen de næste to år, i 1987-88 kom turen til Cafe & Øl-Halle og arbejdet fortsatte i 1990-91 med restaureringen af facaden i nr. 22. Der har også været behov for yderligere bygningsmæssige forbedringer- og forandringer de forløbne år (som vil blive omtalt i en senere artikel).

Alt i alt har Peter Ludvigsen bl.a. fra fonde og gennem internationale tilskud, gennem årene skaffet omkring 150 mill. kr. til restaurering, nybygning, særudstillinger og internationalt samarbejde. ►

De første udstillinger

Arbejdermuseet havde jo ingen samlinger at kunne vise interesserede, så i starten af 1983 besluttede man at markere det nye museum med en udstilling om hverdagslivet i 1950-erne gennem indsamlede udstillingsgenstande.

Ved omtale bl.a. i de ca. 30 daværende fagforbundsblade fik museet i løbet af foråret indleveret ca. 12.000 genstande, hovedsageligt fra 1950-erne. Således kunne udstillingen ”1950-erne – en udstilling om arbejderfamilien” åbnes den 1. maj 1984 og med så stor en publikumsinteresse, at udstillingen måtte forlænges flere gange og siden blev

permanent – dog ikke i helt samme form som fra starten.

Succesen blev fulgt op med en ny udstilling i 1986 ”Trange tider – et arbejderhjem i 1930’erne”, der ligeledes blev gjort permanent, og som ligeledes havde stor publikumsinteresse. Allerede i midten af 1980-erne var det årlige besøgstal således på 75.000 til 80.000 gæster, og denne udvikling fortsatte de kommende årtier og stabiliserede sig omkring 100.000 årlige gæster.

De første medarbejdere

Blandt de første medarbejdere, som direktør Peter Ludvigsen ansatte, var som forval-

Opbygning af gaden i museets succesudstilling om hverdagen i 1950-erne.

ter skotøjsarbejdernes tidligere forbundsformand Jack Rothmann Christensen, og arbejderforfatteren Erik A. Clausen, der i en lang årrække bl.a. var en af museets skatteguide.

De kommende år voksede medarbejderstaben bl.a. med inspektørerne Annelise Walsted og Anette Vasstrøm og stabiliserede sig i det hele taget med omkring 25-30 ansatte i museets vifte af funktioner.

Kommentarer:

En hilsen fra Rymsgade

Tak for et herligt blad og tak for at Foreningen til Rymsgades Forskjønnelse og virke blev pænt omtalt! Dog har jeg en lille kommentar dertil.

Ideen om et arbejdermuseum kom ikke fra mig, men via en gammel socialdemokrat ved navn Knud Rasmussen, der en dag kom ind i min butik og sagde:

John, du laver så meget godt i gaden. Hvorfor laver i ikke et arbejdermuseum nede i den gamle tomme fabrik i Rymsgade, som bl.a. var fundet bevaringsværdig af Strømstad.

Jeg tog kontakt til bl.a. Anker Jørgensen, der henviste mig til Max Harvøe. Før dette

havde jeg kontakt til Robert Larsen, der i 1965 havde haft et møde med tidligere LO-formand Thomas Nielsen og fået afslag om støtte til at etablere et Arbejdermuseum.

Da jeg nævnte Max Harvøe, gik Robert lidt modstræbende med til at vi mødtes til en frokost, hvorunder det blev besluttet at alle ideer skulle "luftes" under en LO-konference. Under kulturkonferencen var vores ide om Museum i Rymsgade stadig i spil, så vidt jeg husker.

John Blem
Blem Vurderingsservice

Flere detaljer om styringsgruppe

I nr.1 2017 Nyt om Arbejdermuseet skrives fra side 12 om baggrunden for museets start.

Vedrørende styringsgruppen som bliver omtalt i artiklen, blev Nørrebro-gruppen i 1979 med Kulturminister Niels Mathiasen bistand, formaliseret som en egentlig styringsgruppe med tipsmidler i 3 år til ansættelse af en videnskabelig sekretær (Hannelene Toft Jensen).

Kasserer var Per Hensen (Leder af Askovgården) der stod for at forvalte de indkomne tipsmidler. Steffen Lindvald og John Erichsen begge fra Københavns bymuseum, Ole Hyltoft fra Københavns Universitet (ikke forfatteren men universitetsmanden), Poul Strømstad fra Nationalmuseet samt formand for styringsgruppen Robert Larsen.

I sommeren 1980 blev Max Harvøe og Inger Merete Petersen optaget i gruppen. (Der var ikke en John Larsen i gruppen).

Styringsgruppen virkede indtil museets start, men jeg nedlægger mit formandskab den 14. april 1982, som meddeles fra LO til Kulturministeriet om oprettelse af museet 20. april 1982. Styringsgruppen arbejder ikke som styringsgruppe efter museets start, men nogle af personerne indgår i det nye forretningsudvalg og bestyrelse.

Med venlig hilsen
Robert Larsen
Restaureringstekniker / Conservator

Mindeord:

Kirsten Nøhr Christiansen

Netop som det seneste nummer af dette blad gik i trykken, modtog vi den chokerende meddelelse, at vores formand gennem 6 år, Kirsten Nøhr Christiansen, helt uvarslet var afgået ved døden efter kort tids sygdom. Hun blev 67 år.

Vi annoncerede i bladet den kommende generalforsamling, hvor vi med glæde kunne se hen til, at Kirsten var klar til en ny periode som formand for vores forening.

Kirsten havde nemlig været en aktiv og dynamisk formand. Hun var stærkt optaget af foreningens rolle som støtteforening for Arbejdermuseet.

Da en ændring af museumsloven betød, at vi ikke længere kunne være repræsenteret i museets bestyrelse, gjorde Kirsten en ihærdig indsats for at fastholde forbindelsen, først og fremmest ved en god kontakt til museumsbestyrel-

sens formand. Desuden ved at sikre, at vi kunne indgå en samarbejdsaftale med museets bestyrelse, der bekræfter vores engagement i museets udvikling.

I det hele taget var Kirsten stærkt optaget af museumsvirksomhed. Som foreningens repræsentant i Sammus (Sammenslutningen af museumsforeninger i Danmark), hvor hun også sad i bestyrelsen, deltog hun aktivt i arbejdet med at forbedre vilkårene for museerne i Danmark.

I bestyrelsen vil vi savne hende, hendes flid, åbenhed over for nye idéer og stærke engagement. Hun var velforberedt, gav plads til en fri debat, men havde også egne, klare holdninger til foreningens virksomhed og deltog også i arbejdet i bestyrelsens forskellige udvalg.

Det har været seks gode år i foreningen med Kirsten som formand.

Bestyrelsen

Generalforsamling 2017

FORTIDEN SOM FUNDAMENT FOR FREMTIDEN

► TEKST OG FOTO LISE THORSEN

”Venneforeningen vigtigste opgave er at skabe opmærksomhed omkring Arbejdermuseet”. Det slog næstformand Erik Juul Andersen fast i sin beretning til generalforsamlingen. Derefter gennemgik Erik Juul nogle af de arrangementer, foreningen har stået for det seneste år. Jazz-brunch, diskus-

sions- og musikarrangementer, lyrikoplæsning i Halfdan Rasmussens fodspor. Sammen med et arrangement i forbindelse med udstillingen 'En blank og vårfrisk dag', specielt for medlemmer af foreningen, er det nogle af de ting, medlemmerne har kunnet opleve det seneste år.

”Fortiden er afsættet for diskussionen om fremtiden”, understregede Erik Juul, ”og vi skal stadig kunne tro på de slagord, der står på de mange røde faner, vi har på museet.” Venneforeningen har små 800 betalende medlemmer, og dertil kommer æresmedlemmer m.m. Men naturligvis er der plads til flere. ”Så vær ambassadører for museet og for foreningen. Brug den hvervefolder vi har lavet. Fortæl dine venner om museet og om de fordele, du har som medlem af Venneforeningen,” sluttede Erik Juul sin beretning.

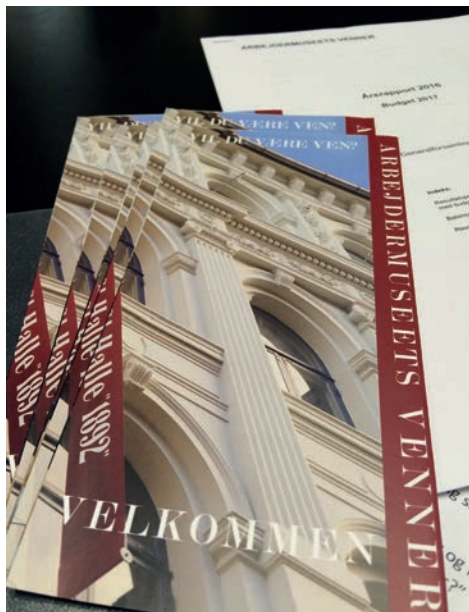
Børn og unge i lære som demokrater

Og netop sammenhængen mellem fortid og nutid er omdrejningspunktet for museets arbejde, fortalte Arbejdernuseets direktør, Søren Bak-Jensen generalforsamlingen: ”Et engageret møde med arbejderhistorien, med den brede befolknings hverdagsliv, det er det, vi er her for. Og vi ser det som en stor forpligtelse at få fat i børn og unge. Blive en del af deres skoleundervisning, for dermed også at kunne spille en rolle i deres fremtidige, demokratiske deltagelse,” sagde han. Og at den strategi og den tankegang er populær, vidner besøgstallet om. Næsten 21.000 børn og unge besøgte museet sidste år, og generelt er besøgstallet stigende. Over 100.000 besøgende lagde vejen forbi

museet i 2016 – et tal museet har som mål at gøre endnu højere de kommende år.

Flere faktorer spiller en vigtig rolle i museets strategi, sagde Søren Bak-Jensen. Events – altså stort anlagte kulturelle arrangementer er et vigtigt parameter for museets popularitet. F.eks. kulturnatten som det største – og her besøgte 4200 deltagere sidste år Arbejdernuseet i løbet af de seks timer, kulturnatten varer.

Arbejdernuseet har også ved flere lejligheder spillet en rolle som kunstmuseum. Og så var der udstillingen om Hus-forbi i samarbejde med Forsorgsmuseet. ”Aldrig har jeg set så mange hunde her”, sagde Søren Bak-Jensen med et smil. Og smilet blev der også, da han takkede Venneforeningen for et fremragende samarbejde i det forløbne år. Læs hele referatet fra generalforsamlingen på www.arbejdernuseet.dk.

NY FORMAND

Gunda Sjøberg blev valgt som ny formand for Arbejdermuseets Venneforening.

”Gunda er arbejdsom, flittig og behagelig at være sammen med”, sagde næstformand Erik Juul Andersen i sin motivering af bestyrelsens forslag til ny formand.

Om sig selv fortæller Gunda:” Efter 10 år som seminarielærer blev jeg ansat i Kvindeligt Arbejderforbunds Oplysningsafdeling, og siden i 3f, Sekretariatet for Ungdom, Regioner og Organisation. Begge steder har jeg beskæftiget mig med lederuddannelse, organisationsudvikling og integration på arbejdsmarkedet. I flere år havde jeg også fornøjelsen af at sidde i LO's Kulturudvalg.

Siden 2013 har jeg været på pension. Jeg er gift og har 4 børnebørn.”

Og baggrunden for at sige ja tak til formandsposten?

”Jeg er stolt af museet og af at være en del af Venneforeningen,” siger Gunda.

”At på én gang både at se tilbage og samtidig give et bud på fremtiden, det er omdrejningspunktet.”

”Venneforeningens særkende er, at vi både bakker op om museet og står for egne arrangementer, der vægter fællesskabet,” siger Gunda og understreger, at hun meget gerne ser, at både ældre og yngre kan møde hinanden i foreningen.

*BESTYRELSEN FOR***ARBEJDERMUSEETS VENNER:****Formand:**

Gunda Sjøberg
35 43 10 91 gunda.sjoeberg@gmail.com

Næstformand:

Erik Juul Andersen
40 31 43 73 erik@rejsescenen.dk

Kasserer:

Lise Werup
39 69 33 79 werup@webspeed.dk

Best.medlem:

Bendt Thuesen
21 58 01 19 Eogbthuesen@gmail.com

Best.medlem:

Leif Max Hansen
21 27 98 66 leif.max.hansen@gmail.com

Best.medlem:

Søren Bak-Jensen
33 93 25 75
Soeren.Bak-Jensen@arbejdermuseet.dk

Best.medlem:

Tom N. Jensen
29 67 87 46 tom.jensen@webspeed.dk

Suppl:

Finn Johnsen
40 11 12 38 fij@forbundet.dk

Suppl:

Joan Jensen
21 61 23 26
Vanlose.jensjoan@gmail.com

Bestyrelsen (fra v):

Bendt Thuesen, Erik Juul Andersen, Tom Jensen, Gunda Sjøberg, Søren Bak-Jensen, Finn Johnsen, Lise Werup, Leif Max Hansen. Joan Jensen var ikke til stede.

MEDLEMSKORT

FOR ARBEJDERMUSEETS VENNER

GÆLDER FOR 2017

Har vi din mail-adresse?

Ellers send den til os – så kan vi holde dig opdateret om museum og forening.
venneforening@arbejdermuseet.dk

MELD DIG IND I VENNEFORENINGEN: BRUG KUPONEN ELLER MELD DIG IND PÅ WWW.ARBEJDERMUSEET.DK

Jeg vil gerne være medlem af
Arbejdermuseets Venner:
sæt kryds og send kortet til os.

Kontingentsatser:

Studerende	☐	100 kr.
Enkeltpersoner	☐	225 kr.
Par	☐	350 kr.
Foreninger (indtil 100 medlemmer)	☐	500 kr.
Foreninger (fra 100-500 medlemmer)	☐	1.000 kr.
Foreninger (over 500 medlemmer)	☐	1.500 kr.

HUSK
VENLIGST
PORTO

NAVN:

ADRESSE:

POSTNR. OG BY:

E-MAIL:

Arbejdermuseets Venner
Arbejdermuseet
Rømersgade 22
1362 København K

Afsender:

Arbejdermuseets Venner Rømersgade 22 1362 København K

POST

PP

DANMARK

BLIV VEN MED VENNERNE!

Foreningen Arbejdermuseets Venners fornemste opgave er at støtte Arbejdermuseet. Ud over at støtte op om det gode formål får du samtidig glæde af en mængde fordelagtige tilbud. Særlige arrangementer, gratis adgang til museet og 10% rabat i butikken.

*Kom med "hjem til vores historie"
– bliv ven med vennerne!*

ARBEJDERMUSEET

6 ARBEJDERBEVÆGELSENS
BIBLIOTEK OG ARKIV

HJEM TIL DIN HISTORIE